

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady 40/94 poprzez błędne stwierdzenie przez Izbę Odwoławczą, że towary i/lub usługi objęte rozpatrywanymi znakami towarowymi nie wykazują podobieństwa.

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej
wydanego w dniu 11 grudnia 2008 r. w sprawie F-148/06
Collée przeciwko Parlamentowi, wniesione w dniu 25
lutego 2009 r. przez Parlament Europejski**

(Sprawa T-78/09 P)

(2009/C 102/42)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Parlament Europejski (przedstawiciele: C. Burgos i A. Lukošiūtė, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Laurent Collée (Luksemburg, Luksemburg)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylene w całości zaskarżonego wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej;
- ostateczne rozstrzygnięcie sporu poprzez oddalenie skargi wniesionej przez L. Collée jako bezzasadnej;
- orzeczenie w sprawie kosztów według stosowanych przepisów.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu Parlament wnosi o uchylene wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 11 grudnia 2008 r. wydanego w sprawie F-148/06 Collée przeciwko Parlamentowi, na mocy którego SSP stwierdził nieważność decyzji Parlamentu o przyznaniu L. Colléemu dwóch punktów za zasługi w ramach postępowania w sprawie awansu za 2004 r.

Na poparcie swojego odwołania Parlament podnosi cztery zarzuty dotyczące:

- przeinaczenia okoliczności faktycznych i dowodów ze względu na stwierdzenie przez SSP, że L. Collée nie otrzymał trzeciego punktu za zasługi wyłącznie dlatego, że jego zasługi nie przewyższały zasług urzędników, którzy otrzymali trzy punkty, podczas gdy porównanie dokonane w celu rozpatrzenia zażalenia administracyjnego wniesionego przez L. Collée wskazało, że jego sprawozdanie z oceny nie było na poziomie odpowiadającym poziomowi urzędników, którzy uzyskali trzy punkty;
- braku w uzasadnieniu ze względu na niewyjaśnienie przez SSP powodów, dla których oddalił się od wcześniejszego orzecznictwa, a także sprzeczności w uzasadnieniu dotyczącej z jednej strony pkt 42 i 46 w stosunku do pkt 18 zaskarżonego wyroku, a z drugiej strony pkt 43 i 46 w stosunku do pkt 44 i 45 tego wyroku;
- naruszenia art. 45 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich i orzecznictwa dotyczącego tego artykułu w zakresie, w jakim wymóg wyższości zasług zastosowany przez Parlament w celu przyznania trzeciego punktu nie jest sprzeczny z art. 45 regulaminu; w ten sposób urzędnik musiałby uzyskać wyższą lokatę w porządku malejącym zasług od ostatniego urzędnika, który otrzymał trzy punkty;
- naruszenia zasady równości traktowania ze względu na zarzucenie Parlamentowi naruszenia tej zasady, podczas gdy L. Collée nie znajdował się w sytuacji porównywalnej z sytuacją pracowników, którzy otrzymali trzy punkty.

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej
wydanego w dniu 9 grudnia 2008 r. w sprawie F-52/05 Q
przeciwko Komisji, wniesione w dniu 23 lutego 2009 r.
przez Komisję Wspólnot Europejskich**

(Sprawa T-80/09 P)

(2009/C 102/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: V. Joris i B. Eggers, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Q (Bruksela, Belgia)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie F-52/05 w zakresie, w jakim uwzględnia on drugi zarzut dotyczący bezprawności dorozumianego odrzucenia rozwiązania mającego na celu odseparowanie, a także żądania o odszkodowanie w związku z rozwiązaniem mającym na celu odseparowanie i naruszeniem obowiązku staranności;
- oddalenie skargi wniesionej przez Q do Trybunału do spraw Służby Publicznej w sprawie F-52/05 w zakresie, w jakim została uwzględniona przez Sąd do spraw Służby Publicznej;
- orzeczenie, według stosowanych przepisów, w sprawie kosztów postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej oraz kosztów postępowania odwoławczego;
- ewentualnie,
 - uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie F-52/05;
 - przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd do spraw Służby Publicznej;
 - orzeczenie, że rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu Komisja wnosi o uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 9 grudnia 2008 r. wydanego w sprawie F-52/05 Q przeciwko Komisji, na mocy którego SSP stwierdził nieważność decyzji Komisji oddalającej wniosek o wsparcie złożony przez Q w związku z rzekomym nękaniami psychicznymi w zakresie, w jakim nie zostały podjęte tymczasowe rozwiązania mające na celu odseparowanie, i zasądził od Komisji zapłatę na rzecz Q kwoty 18 000 EUR tytułem zadośćuczynienia.

Na poparcie swojego odwołania Komisja podnosi dwa zarzuty dotyczące:

- naruszenia prawa poprzez orzeczenie, że „ *pewne naruszenie obowiązku staranności* ” stanowi zachowanie niezgodne z prawem powodujące odpowiedzialność pozaumowną

Komisji, w zakresie, w jakim i) uchybienie obowiązkowi staranności nie jest wystarczająco istotne, aby powstała odpowiedzialność pozaumowna Komisji, i ii) SSP orzekł, że nastąpiło uchybienie temu obowiązkowi staranności, podczas gdy nie doszło do nękania psychicznego w rozumieniu art. 12a regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich;

- naruszenia prawa poprzez orzeczenie, że dorozumiane odrzucenie rozwiązania mającego na celu odseparowanie powoduje odpowiedzialność Komisji z tytułu czynów niedozwolonych, w zakresie, w jakim SSP pominął zbadanie, czy doszło do wystarczająco istotnego naruszenia normy prawnej przyznającej uprawnienia jednostkom.

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2009 r. – Dennekamp przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-82/09)

(2009/C 102/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: G. -J. Dennekamp (Giethoorn, Niderlandy) (przedstawiciele: O. Brouwer i A. Stoffer, adwokaci)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącego zgodnie z art. 87 regulaminu Sądu w tym kosztami poniesionymi przez interwenientów i kosztami wynikającymi z wniosku o rozpoznanie skargi w trybie przyspieszonym.